

idet det meente at maatte opgive det Grundlag, som haves i det nu foreliggende Lovforslag, vilde forsøge at skabe enten et heelt nyt eller et dog fordertmeste nyt Lovforslag, bygget paa Grundlag af den ærede Ministers Antydninger. Det vilde være at fratage ham hans Eiendom og hans Ansvar og at indlade sig paa Noget, der ikke ligger for. Der er overhovedet noget meget Betænkeligt ved at ned sætte et Udvalg blot med den ubestemte Forsætning, at Noget maa der gøres, og at man maa bringe det dertil, at der kommer til at foreligge et Resultat i Sagen. Dersom man troer, at man kan gaae ind paa dette Lovforslag med nogle Ændringer, der ikke omstyrte det Hele — hvilket jeg ikke kan —, ja, saa gjøre man det, saa vedtage man det. Men, hvis man ikke kan det, saa vogte man sig for atter at komme ind paa disse ubestemte Former af Resolutioner eller Dagsordener, hvori man lover Noget, hvorom man siden ikke veed, om man er forpligtet til at opfylde det, eller hvorledes man skal opfylde det. Lad os aldrig love Noget i en lovgivende Forsamling, uden hvad vi omtrent samtidig opfylde. Dette om Sagens Overgang til anden Behandling. Jeg stemmer kun for den af Hensyn til det andet Thing og til det Arav, som jeg erkjender, at det andet Thing har paa, at vi, naar en Sag af dette Indhold er bleven vedtagen der med et Stenimeantal som det, hvormed dette Forslag er blevet vedtaget i det andet Thing, da virkelig behandle den her. Derfor, men ikke af nogen anden Grund, og kun med det ringe Haab, som jeg for antydede, stemmer jeg for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling og, hvis man ønsker det, for et Udvalg.

Naar jeg nu har sagt dette, saa har jeg dermed brudt den Barriere, som jeg egentlig havde ønsket at slaae for mig selv, og saa skal jeg ogsaa tilføie et Par Ord om Sagen selv. Jeg sagde før, at jeg havde ønsket at holde mig tilbage ved 1ste Behandling, idetmindste noget. Ikke fordi denne Sag skulde være en saadan, hvor der, som man har talt om, maatte forsøges en Overeenskomst, forsaavidt en Overeenskomst var mulig, mellem de tvende interesserede Parter. Jeg slutter mig

i saa Henseende nøie til dem, der have sagt, at fra Lovgivningsmagtens Side sluttet der ingen Overeenskomst uden ifølge dens Overbeviisning om, hvad der er Ret, og ikke igjennem Fuldmægtige, ligesom der her ikke er Noget, der har en saadan Fuldmagt. Dette blev allerede med fuldkommen Berettigelse udtalt af den første ærede Taler, der havde Ordet i gaar (Nosenørn-Teilmann). En anden æret Taler, den 3die Landssthingsmand for 2den Kreds (Zyphen-Abeler), sagde vel: „Ja, men man maa dog forsøge, om der ikke kan komme en billig Overeenskomst tilveie, idet vi fastsætte, hvad den skal gaae ud paa, og hvordan den skal være.“ Men saa er det jo ikke de Herrer Interesserede, der afslutte en Overeenskomst, men saa faae de Interesserede og de Uinteresserede blot fra Lovgivningsmagtens Side tilkjendegivet, hvad den som uinteresseret fastsætter som den saakaldte Overeenskomsts Indhold. Men, medens jeg altsaa ikke har kunnet tænke mig Sagen behandlet som en Overeenskomst mellem de Interesserede, saa er det dog forekommet mig, at det ved en Sag som denne, der har en særlig Interesse for særlige Dele af Befolkningen i Landet, og som har tvende Rækker af Repræsentanter her i Repræsentationen, var sammeltigt og billigt først og fremmest at høre efter og at lægge Mærke til, om der ikke fra begge Sider yttrede sig et saadant Ønske om at komme til Enighed, at der blev en Mulighed for, at Ansøelserne kunde mødes gennem Tilnærmelser og Bømpelser. Hvis saa var, da vilde jeg sige: „Jeg vil ikke underkaste mig den foreslaaede Afgjørelse i Form af en Overeenskomst, men jeg vil mulig underordne min Overbeviisning om, hvad der er det Rigtige, under den Betragtning, at, hvad der foreligger, anerkjendes for billigt og rigtigt fra begge de Sider, der have størst Indsigt i Forholdet og størst Interesse i dets Ophør.“ Og, hvis der forelaa noget Saadant, da vilde jeg idetmindste føle mig forpligtet til at gaae dobbelt i Rette med mine Retsbetragtninger. Men nu er det jo ikke saa. Fra den ene Side er der ikke — og det beklager jeg — endnu fremkommet nogen Uttring om uaafløet at nærme sig noget mere, end hidtil skeet er,